

De Sint-Gertrudiskerk in Appelterre

De indrukwekkende neogotische Sint-Gertrudiskerk gaat terug op een schenking van de abdij van Nijvel en is bijgevolg toegewijd aan de heilige Gertrudis, stichtster van genoemde abdij. Over de vroegste kerk is weinig meer bekend dan dat ze klein en breed was, met een zware toren. De 15de-eeuwse kerk werd tussen 1906 en 1909 grondig verbouwd en vernieuwd in neogotische stijl, een uitbreiding die noodzakelijk was door de bevolkingsaan groei als gevolg van de bloei van... de tabaksnijverheid. Enkel het laatgotische koor, waarvan de bleke zandsteen contrasteert met de nieuwere baksteen, bleef bewaard.

Buiten, tegen de muur van het koor, staan 19de-eeuwse monumentale grafzerken met vaak onleesbare teksten, naast enkele oudere grafplaten met gotische letters. Bewonder ook de merkwaardige zijbeukgevels, telkens uitgewerkt als een kapel onder zadeldak. Kan jij alle waterspuwers op de zijgevels vinden? De westtoren heeft een ingesnoerde spits en wordt geflankeerd door achthoekige traptorens.

Het interieur oogt fraai: de eikenhouten lambrisering van de zijbeuken, met in de medaillons de vier evangelisten, werd in 1746 vervaardigd door de Ninoofse schrijnwerker Gilles Pirets. In datzelfde jaar sculpteerde de Brusselaar De Coninck de communiebank. De eikenhouten biechtstoelen uit 1756 werden telkens bekroond met twee engeltjes; de preekstoel werd in 1764 gebeeldhouwd door Nicolaas Bonnet. Boven de communiebank rechts hangt het 17de-eeuwse doek *Onze-Lieve-Vrouw met de Rozenkrans*, toegeschreven aan ofwel Gaspar de Crayer – die in één adem wordt genoemd met de grote barokschilder Pieter Paul Rubens – of misschien toch aan Van Cleef de Oude?

De Sint-Gertrudiskerk werd bij K.B. van 1979 als monument beschermd; de omgeving werd geklasseerd als dorpsgezicht.